

GUMIENNY (2) *ai*

N sg m gumienny (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu oraz XVIII w. w funkcji sb.

Przymiotnik od „gumno” ‘część podwórza wraz z zabudowaniami przeznaczona do młócenia i przechowywania zboża’; dozorujący gumna; arealis Cn (2) :

Wyrażenia: »karbarz gumienny« (1): przy czym ma być Kárbarz gumienny/ y Vrzędnik doyrzeć tego ma GostGosp 52.

»stroż gumienny« (1): Horrearius – Stroz gumienny Calep 488b.

KW